

[Fr. Kristiansen.]

naar vi dog ogsaa, naar Arbejderne bliver udført, at faa et Aktiv, hvis Værdi antagelig vil blive stigende i de kommende Tider.

Ved Inddæmningen i Kalvebodstrand opnaas det at faa Skydebanerne længere bort fra Bebyggelsen, hvilket er haardt tiltrængt, og hvorved man imødekommer et stærkt Ønske hos Beboerne i den ved Banerne nærmest beliggende Bebyggelse; dernæst opnaas der en Forbedring af Besejlingsforholdene gennem Kalvebodstrand, og endelig faar man det nyinddæmmede Areal, der i den nærmeste Fremtid kan benyttes til Skydebanerne og maaske senere, naar Arealet er sunket noget sammen, kan benyttes til Flyveplads og lignende.

Hvad Rømø-Projektet angaar, maa Økonomien ved dette som sagt i Øjeblikket siges at være mindre god, men her vejer Hensynet til Befolkningen paa Øen saa stærkt til og som nævnt ogsaa Hensynet til de særlige Vanskeligheder i Sønderjylland ved at skaffe Beskæftigelse. Det er af særlig Betydning, at disse Vanskeligheder bliver afbødet i saa høj Grad som muligt. Befolkningen paa Rømø lever under meget vanskelige Forhold, hvad Samkvem med Omverdenen angaar, og den foreslaaede flodfrie Dæmning samt den tilsluttede Vejbane vil betyde en hel Revolution i Forholdene paa Øen og maaske gøre den til en Turistattraktion af Rang, idet dens Vestkyst er en af Landets allerfineste Badestrande. Foruden de nævnte Grunde er der den, som maaske vejer tungest, nemlig Dæmningsens Betydning for en fremtidig Landvinding i Vadehavet, og selv om vi maaske ikke kan gaa ud fra, at vi kan opnaa saa gode Resultater, som der, som alt nævnt, er opnaaet længere Syd paa, er det absolut paakrævet, at Arbejdet bliver paabegyndt, saa snart det anses for forsvarligt. I Henhold til den højtærede Ministers Udtalelser i Udvalget og nu ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget gaar jeg ud fra, at Arbejdet med Slikgaardene o. s. v. vil blive paabegyndt samtidig med Tilendebringelsen af Arbejdet med Dæmningen.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Detailler med Hensyn til Projekterne. De er jo behandlet alsidigt baade i Folketinget og af de ærede foregaaende Ordførere. Jeg skal henvise til mit Partis Ordførers Udtalelser i det andet høje Ting og med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

M. C. Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo et Produkt af den Kommissionsbetænkning, som er afgivet om Udtørring af Kalvebodstrand m. v. Jeg ser i denne Betænkning, at Kommissionen har skrevet til Indledning, at der er saa mange Spørgsmaal ved Iværksættelsen af en saadan Inddæmning, som berører Interesser til flere Sider. Jeg vilde have sat Pris paa, om den højtærede Minister for offentlige Arbejder i det paagældende Udvalg havde givet Plads for en Repræsentant for dem, der skal afstaa deres Arbejds-mark til det, som her foregaar, men det er ikke sket. Ministeriet har aabenbart ikke fundet Anledning til at skænke Fiskeriets Interesser nogen som helst Tanke i denne Forbindelse. Det slaar jeg fast her. Da man ikke gjorde dette, sendte Fiskeriforeningen for Sundet og for København og Dansk Fiskeriforening en Protestskrivelse til Kommissionen, der affødte, at Kommissionen ønskede en Forhandling med Fiskeriministeriet om Spørgsmaalet. Nu gaar jeg ud fra, at Fiskeriministeren over for sine Kolleger i Regeringen har forsøgt at gøre sin Indflydelse gældende i Retning af, at man burde tage Hensyn til Fiskerbefolkningens Tarv i denne Henseende, men aabenbart har Fiskeriministeren ikke kunnet naa at slaa igennem med sin Mening om disse Spørgsmaal.

I de Udtalelser, der er fremsat i Kommissionen, siges det bl. a., at i hvilke Tilfælde og i hvilket Omfang der bør ydes Erstatning i Anledning af den Indskrænkning i Fiskeriet, som Anlæggets Gennemførelse medfører — f. Eks. kan der være Tale om Fiskereds-kaber, der ikke bliver Anvendelse for —, maa Bevillingsmyndighederne tage Stilling til. Jeg spørger derfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder: Har man tænkt paa dette? Har man tænkt paa at yde Fiskerne nogen som helst Erstatning ud over det, man er nødt til at yde dem, der har matrikuleret Stade, som skal afvikles?

Der kan naturligvis siges, at det ikke er Fiskernes Ejendom, det er Statens. Det er vel rigtigt, men de Fiskere, som fisker der, er ogsaa Statsborgere, og jeg har da haft den Opfattelse hidtil —, og det siger vor Fiskerilov —, at enhver Statsborger har Ret til at drive sit Erhverv paa Søterritoriet inden for Tremilegrænsen. Men der er jo ikke noget at gøre ved det. Jeg antager ikke, Ministeren har skrænket det nogen Opmærksomhed, at der kan blive Tale om nogen Erstatning til disse Fiskere,